

שחרור הזהב

פול סבילוט

היה היה פעם איש עשיר ולו שלושה בנים. יום אחד הוא חלה ומיד הביאו אליו את מיטב הרופאים, אך אלה לא הצליחו לעזור לו. בסוף הגיע רופא גדול מחוץ לארץ ואחרי שבדק את האיש הודיע שרק נוצות של שחרור זהב יכולים לרפא אותו. על כן האיש שלח את בנו בכור לחפש את הציפור המיוחדת, והבטיח לו עושר רב אם ימצא ויביא אותה.

הבן הבכור יצא לדרך והגיע עד הצטלבות של ארבע דרכים. הוא לא ידע איזו דרך לבחור והחליט להסתמך על מזל. הוא זרק לאוויר את כובעו והלך בדרך בה נפל הכובע.

אחרי הליכה של יומיים או שלושה התעייף מאוד. ללילה הוא נכנס לפונדק, שם אכל ושתה ובסוף אמר לעצמו "זו שטות לרוץ ולחפש ציפור מטופשת. אבא שלנו כבר זקן וימות בקרוב, ואז כל אוצרו יישאר לנו ממילא." לכן הוא החליט בינתיים להישאר בפונדק.

האב החולה המתין לבנו הבכור וכשראה שזה לא חוזר

שלח אחריו את הבן השני. גם הבן הזה הגיע לפרשת הדרכים ובחר את המשך הדרך שלו כמו הבן הבכור. הכובע שלו נפל על אותה הדרך כמו קודם של אחיו, כך שבסוף הוא הגיע לאותו הפונדק בו התאכסן האב הבכור.

האחים התייעצו והחליטו להישאר במקום. "מי יודע" אמרו "האם נמצא שחרור זהב גם אם נעבור את העולם כולו. אמנם אבא הבטיח לנו לגמול ביד רחבה, אך ממילא כאשר ימות כל עושרו יישאר לנו." הם נשאר בפונדק והמשיכו לאכול, לשתות ולהשתעשע, וכך נכנסו לחובות גדולים והפונדקאי אסר אותם כדי להבטיח שכספו יוחזר לו.

כאשר לפונדק הגיע הבן השלישי, הצעיר, האחים ניסו לשכנע אותו להישאר אתם, אך הוא אמר "לא. אבא האמין בי ואני אמשיך בדרך עד שאמצא את שחרור הזהב."

"שטויות" אמרו אחיו "לא תמצא אותה לעולם. חכה שאבא ימות ואז נתחלק ברכוש."

אך הצעיר לא נשאר אתם והמשיך בדרכו.

אחרי שהלך ימים אחדים הוא פגש ארנבת קטנה שעצרה, הביטה עליו ושאלה "לאן פניך, ידידי?"

"למען האמת אינני יודע" ענה הצעיר "אבא שלי חולה ולא יבריא אלא אם אביא לו שחרור זהב. אני הולך כבר זמן רב אבל איש לא יכול להדריך אותי אל הציפור הזו." "אא, באמת לפניך עוד דרך ארוכה" אמרה הארנבת "תעבור לפחות אלף קילומטר עד שתגיע אל שחרור הזהב."

"אז מה עלי לעשות?"

"עלה על גבי" אמרה הארנבת "ואני אוביל אתך." הצעיר עשה כך והארנבת התחילה לקפוץ. בכל קפיצה עברה כעשרה קילומטרים ותוך זמן קצר הביאה אותו לפני טירה יפהפה וגדולה מאוד.

"הציפור אותה אתה מחפש חיה כאן, בביתן הסמוך" אמרה הארנבת "ותוכל למצוא אותה בקלות. היא חיה בכלוב קטן ולידו עומד גם כלוב גדול מזהב טהור. אבל אל תשים את הציפור בכלוב היפה הזה, כי כל יושבי הטירה ידעו שגנבת אותה."

הצעיר מצא את שחרור הזהב שעמד על מקל בכלוב קטן, אך הוא היה קשוח כמו מת. ליד הציפור עמד באמת כלוב זהב יפהפה.

"אולי הציפור תתאושש אם אשים אותה בכלוב הזהב" חשב הצעיר. אך ברגע שהציפור נגעה בסרגי הזהב היא

התעוררה והתחילה לשרוק. כל יושבי הטירה רצו למקום, האשימו את הצעיר בניסיון גניבה ורצו לאסור אותו.

"לא" אמר להם "אינני גנב. באתי רק לקחת את הציפור בהשאלה. אבי חולה מאוד ואני עברתי אלף קילומטר כדי למצוא אותה."

"טוב" אמרו לו האנשים "נשחרר אתך ואם תביא הנה את נערת החרסינה, גם נתן לך את הציפור."

הצעיר לא ידע מה לעשות. הוא התרחק בבכי, ושוב פגש את הארנבת הקטנה.

"מדוע תבכה, ידידי?" שאלה היא. "כי אנשי הטירה לא מסכימים לתת לי את הציפור עד שלא אשיג להם את נערת החרסינה תמורתו, ואינני יודע כיצד למצוא כזו." "לא שמעת בקולי" אמרה הארנבת הקטנה "והכנסת את שחרור הזהב לכלוב הזהב."

"כן, לצערי כך עשיתי."

"אל תתייאש. נערת החרסינה היא בחורה צעירה, יפה ביותר, והיא גרה כמאתיים קילומטר מכאן. קפוץ על גבי ואקח אתך אליה."

ושוב התחילה הארנבת לקפוץ בדילוגים של עשרה קילומטרים עד שהגיעה לחוף אגם.

"נערת החרסינה" אמרה הארנבת "תבוא להתרחץ כאן יחד עם חברותיה. תסתתר אחרי השיחים, בזמן שאני הולכת להתרענן בכמה נגיסות של קורנית. כשהנערה תיכנס למים הסתר את בגדיה, שהם לבנים עד כדי סנוור, ואל תחזיר לה אותם, עד שלא תסכים לבוא אחריך."

הארנבת הלכה לה וכעבור זמן קצר הגיעה נערת חרסינה עם חברותיה. כשהתפשטה ונכנסה למים, הצעיר התגנב אל בגדיה, לקח אותם והסתיר מאחורי סלע גדול.

נערת החרסינה שיחקה במים עם החברות ובסוף יצאה לחוף כדי להתלבש. זמן רב היא חיפשה את בגדיה, אך לשווא. גם חברותיה ניסו לעזור לה, אך כאשר לא הצליחו בכך עזבו אותה, בוכייה, לבדה על החוף. הבן הצעיר התקרב אז אליה. "מדוע את בוכה?" שאל. "אבוי" ענתה "כשהתרחצתי באגם מישהו גנב את בגדי, וגם החברות עזבו אותי עכשיו."

"אמצא את בגדיך, אם רק תבואי אתי" אמר.

נערת החרסינה הסכימה לבוא אתו ואחרי שהחזיר לה את בגדיה הם עלו שוב על גבה של הארנבת שהובילה אותם חזרה אל הטירה. כשהתקרבו לשם אמרה

הארנבת "הפעם נהג ביתר חכמה ואז תשיג את הציפור וגם תשמור על הנערה. כשתיגש לציפור קח אותה בכלוב הקטן הישן שלה ואת כלוב הזהב קח בידך השניה." והארנבת נעלמה אחרי שאמרה זאת. הצעיר עשה כפי שאמרה הארנבת ואנשי הטירה לא הרגישו כלל שהוא לקח להם את שחרור הזהב. כעת הוא חזר לפונדק בו חיו אחיו. מאחר שהצעיר לא בזבז את כספו יכול היה לפדות את האחים והם יצאו כולם יחד בדרך הביתה.

אלא ששני האחים הגדולים קנאו באח הצעיר, וכאשר עברו סמוך לאגם כלשהו התנפלו עליו וזרקו אותו למים. הם היו משוכנעים כי טבע שם והמשיכו בדרך לבית אביהם, עם הציפור ועם נערת החרסינה. אלא שהצעיר לא טבע. הוא נפל על סוף סמיך שגדל על גדת האגם וכשהתאושש התחיל לקרוא לעזרה. שוב הופיע לידו הארנבת אשר עזרה לו לצאת מהמים וכשהיה כבר בטוח על החוף אמרה "כדי להטעות את אחיך תתחפש לאדם פשוט ותציע את שירותך לאביך כנער אורות. במשך הזמן תוכל להוכיח לו את האמת."

הצעיר אמנם עשה כך וכאשר הגיע לבית אביו, שהבריא בינתיים הודות לשחרור הזהב, פנה אליו ושאל האם

יוכל לשרתו כנער אורות. "כן" ענה האב שלא הכיר את בנו המחופש "אבל העבודה אינה פשוטה כי יש לנו כאן סוס קטן שלא מרשה לאיש לגשת אליו. הוא בועט ומתפרע ואפילו הרג כבר אנשים אחדים שרצו לאלף אותו."

"אני אקח זאת על עצמי" ענה הצעיר "עוד לא קרה לי שאפחד מסוס כלשהו."

ואמנם הסוס הקטן הרשה לו לרחוץ אותו בלי כל התנגדות ובלי בעיטות. האב הופתע מאוד ואמר "ראו זאת. איך קורה שהוא נותן לך לטפל בו כשאף אחד אחר לא יכול לגשת אליו."

"אולי הוא מכיר אותי" ענה נער האורות.

כעבור יומיים או שלושה בעל הבית בא אליו שוב ואמר "יש לנו כאן נערת חרסינה. היא יפה ביותר אבל מרושעת כזו שלא נותנת לאף אחד לגשת אליה. היא שורטת ובוועטת בכל אחד. אחרי שהצלחת כה יפה עם הסוס הפראי, אולי תנסה לשרת אותה."

כשהצעיר נכנס לחדר בו ישבה נערת החרסינה יחד עם שחרור הזהב, הציפור פרצה בשירה עליזה והנערה הצטרפה לשירה ורקדה מרוב שמחה.

"אלוהים" קרא האב, בעל הבית "האם גם אלה מכירים

אתך?"

"כן" ענה הצעיר "ואם היא תרצה, היא תספר לך את האמת."

הנערה אמנם סיפרה איך הצעיר לקח את שחרור הזהב ואיך היא הסכימה לבוא אתו. "כן" אמר לאבא הבן הצעיר "ואני גם פדיתי את אחיי שהוחזקו בפונדק בגלל החובות, וכתגמול הם זרקו אותי לאגם. לכן התחפשתי כדי להוכיח לך את האמת."

האב חיבק אותו והבטיח שיעשה אותו ליורש של כל הרכוש שלו. את שני הבנים הגדולים, שהטעו אותו וניסו להרוג את אחיהם, הוא העניש קשות וגירש מביתו. הצעיר התחתן עם נערת החרסינה ואבא ערך להם חתונה מפוארת.